

Zaman-zaman sosial-mədəni problem kimi gündəmə gələn piratçılıq müasir dövrün sosial bəlasına çevrilib. Dünyanın bir çox ölkələrində əqli mülkiyyət hüquqlarının təminatı istiqamətində sərt qanunlar var, plagiata görə ciddi cəzalar tətbiq olunur. Amma bütün bunlara baxmayaraq, bu bəla sərhəd tanımadan hər yerə ayaq açır və bu gün də “yaşayır”. Bu proses Azərbaycanda da vaxtaşırı gündəmə gələn məsələlərdəndir.

XV əsrədə Almaniyada qısa zamanda məshurlaşan “Gündəlik” kitabı və ilk pirat...

Söhbət müəllif hüquqlarından və ya piratçılıqdan gedirse, önce bunların ne olduğunu, necə ortaya çıxdığını və hansı əqli mülkiyyət subyektlərinə müəlliflik hüququnun verilməsinə diqqət yetirik. Belə ki, əqli mülkiyyət hüquqları əqli fəaliyyət nəticələrinin qorunması məqsədi ilə onların müəlliflərinə və hüquq sahiblərinə verilən müstəsna hüquqlardır. Müəlliflik hüququ isə əqli mülkiyyət sisteminin zəngin və geniş yayılmış əqli nəticələrinə - əsərlərə olan hüquqlardır.

Müəlliflik hüququ ilə qorunan obyektlər - ədəbi əsərlər, elmi nəşrlər, romanlar, poemalar, pyeslər, məlumat nəşrləri, qəzetlər və jurnallar, kompüter proqramları, məlumat topluları və multimedia məhsulları, filmlər və digər audiovizual əsərlər və s. ola bilər.

Aydın məsələdir ki, hər kəs özüne məxsus olana sahiblik, onu qorumaq və ya satmaq üçün hüquqi səlahiyyətə malikdir. Amma bəzən bu hüquq başqası tərəfindən məqsədyönlü şəkildə kobudcasına pozulur. Yeni, sənə məxsus olanı, yaradıcısı olduğun əqli mülkiyyəti kimse mənimseməyir.

Yeri gəlmışkən qeyd edək ki, piratçılığın yaranma tarixi haqqında faktlar az və mübahisəlidir, amma onun rüşeyimini kitabçılıq ənənələrinin meydana gəlməsindən sonrakı dövrlərdə axtarmaq daha düzgün olar. Belə ki, XV əsrədə Almanianın Nürnberg şəhərində yaşayan Hartman Şedel 1493-cü ildə “Gündəlik” kitabını (Liber Chronicarum) çap etdirir. Kitab az bir zamanda məshurlaşır. Onun belə bəyəniləyini görən Coan Şönsperger adlı bir mətbəəçi üç il sonra kitabın pirat çapını həyata keçirir. Bəzən bu kitabda ilk pirat çap kitabı deyirlər. Ümumiyyətlə, pirat kitabçılıq daha çox kitaba, mütaliyətə tələbatın sürətlə artlığı XX əsrde geniş vüsət alıb və təessüf ki, bu gün də ümumi bir bəla kimi özünü göstərməkdədir.

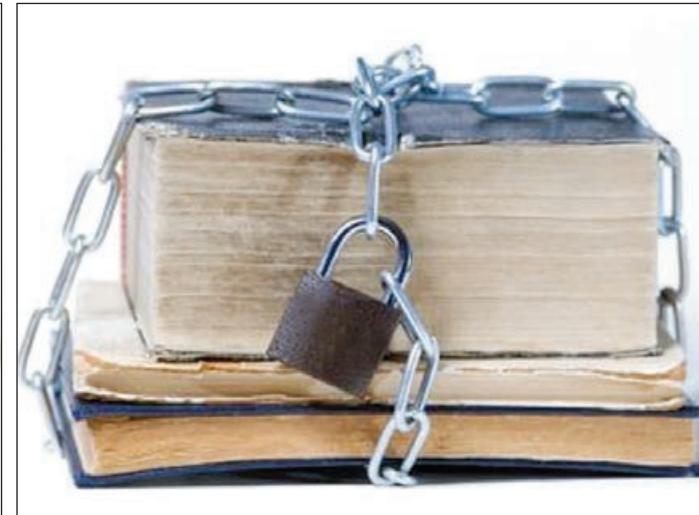
Yazıcının sözlerinə görə, 300-500 nüsxə ilə çıxan kitabları yox, daha çox

Sosial epidemiyə

Müasir dövrün sosial bəlasına çevrilən piratçılıq sərhəd tanımadan hər yerə ayaq açır

Azərbaycanda piratçılıq və ortaya çıxan mübahisəli məqamlar

böyük tirajlı kitablari, məsələn, 40-50 min tirajlı nümunələri plagiat edib satırlar ki, böyük pullar qazansınlar. Ancaq hansısa kitabın bir hissəsi və ya bütöv şəkilde başqa şəxs tərəfindən məmənənilərək öz adından çap olunması çox ağır cinayətdir və bu, böyük ölkələrdə daha çox baş verir. Azərbaycanda əsasən müəllifin imzasını saxlamaqla onun əsərini çap edib satırlar. Yazıcının sözlərinə görə, bu işdə digər aidiyəti şəxs-lərlə bərabər, nəşriyyatların üzərinə də böyük məsuliyyət düşür, onlar çap etdiyi kitabların müəlliflərinə qonorar verməli, piratçılığın qarşısını almali və müəllif hüquqlarının qorunmasını imkanları çərvivəsində nəzərdə saxlamalıdırular.

Oxucu bazarını pirat kitabçıları nəşriyyatlardan daha yaxşı öyrənirlər

Məsələ ilə bağlı bir neçə nəşriyyatla əlaqə saxladıq. “Qanun” nəşrlər evinin direktoru Şahbaz Xuduoglu bildirdi ki, nəşr etdikləri əqli mülkiyyət subyektlərində müəllif hüquqlarını maksimum qorumağa çalışırlar. Müəllifin razılığı alınmadan nəşr olunan əsər pirat məhsul hesab olunur və hüquqi məsuliyyət yaradır: “Biz nəşr etdiyimiz kitabların icazəsini alır, sonra onu çap edib satışa çıxarıraq”.

Ş.Xuduoglu əlavə etdi ki, çox zaman alıcılar piratla orijinali ayırdı edə bilmirlər. Ona görə bu istiqamətdə mərəfiçilik

işlərinin aparılmasına ehtiyac var. Eyni sahədə çalışanların - naşirlərin bir araya gelib bununla bağlı razılılaşması daha optimal ola bilər.

“Mütərcim” nəşriyyatının rəhbəri, Bakı Slavyan Universitetinin jurnalistika kafedrasının dosenti Əliş Mirzallının fikirlərinə görə, piratçılıq bir tərəfdən nəşriyyatların öz marketing fəaliyyətini lazımi səviyyədə qura bilməməsi, digər tərəfdən də oxucuların, yəni, alıcıların bu istiqamətdə az məlumatlı olması ilə bağlıdır. O dedi: “Kitabların nəşriyyat redaksiya proseslərini və çapını yüksək səviyyədə həyata keçirənlər də, bununla öz işlərini bitmiş hesab edir, kitabın sonraki taleyi, hərəkətində, saatında elə də maraqlı olmurlar. Naşirlər nə oxucu bazarını öyrənir, nə də əksəri nəşriyyat işi sahəsində yeniliklərə maraq göstərirlər. Yalnız bir neçə nəşriyyat müstəqil nəşr layihələri ilə çıxış edir, öz kitablarının yayımını, ticarətini də özləri həyata keçirir və bilavasitə kitab satışından əldə etdikləri gəlirlər fəaliyyətlərini qururlar. Belə nəşriyyatlar az olduqları üçün də pirat kitabçılıqla lazımi səviyyədə mübarizə apara bilirlər”.

Ə.Mirzallının qənaətinə görə, oxucu bazarını pirat kitabçıları nəşriyyatlardan daha yaxşı öyrənir, operativ surətdə onların təlabatlarını məhz pirat nəşrlərlə ödəməye çalışırlar. Həm də bir qayda olaraq, pirat kitablar daha ucuz olduqları dair müddəmələr müəlliflik hüququ qanunu ilə yanaşı, məlki, məlki-prosessual, cinayət məcəllələrində, habelə inzibati

hüquq pozuntuları məcəlləsində öz ekinci tapıb. Hər hansı bir müəllif piratçılıqla qarşılaşdığı zaman özünün orijinal əsərini və plagiat hesab etdiyi nüsxələri ai-diyyəti agentliyi təqdim edə və ya birbaşa məhkəməyə müraciət edə bilər.

Ümumilikdə isə ölkəmizdə bir çox vacib sahələr sırasında əqli mülkiyyət istiqamətində dövlət siyaseti, yaradıcı, əqli əməyə ictmai münasibət mövcuddur. Eyni zamanda, qanunda eksini təpdiyi kimi, əqli mülkiyyətin her hansı istifadə forması sahibi tərəfindən təsdiq olunmalıdır. Əks halda, bu, hüquqların tapdanmasına getirib çıxarırlar.

Naşirlər və ekspertlər çıxış yolu göstərirler

Piratçılıqla mübarizə metoduna və çıxış yoluna gəldikdə isə beynəlxalq təcrübəyə əsaslanaraq naşirlərin və ekspertlərin gəldikləri qənaət budur ki, pirat məhsulların neşri ilə mübarizə kompleks şəkildə aparılmalı, hüquq-mühafizə orqanları bu istiqamətdə daha çox diqqət göstərməlidirlər.

Nəzəret işarələri yaratmaq, məsələn, kitabların üzərinə hologram yapışdırmaq, qanunun sərt tələblərini tətbiq etmək, eyni zamanda, piratın yarana biləcəyi mənbələrə kompleks nəzəreti həyata keçirmə müsbət nəticə verə bilər. İstənilən halda, ən böyük iş yene də nəşriyyatların, kitab yayıcılarının üzərinə düşür. Nəşriyyatlar pirat kitabçılıqla birliklər, assosiasiysalar səviyyəsində mübarizə aparmalıdırlar. Bundan əlavə, pirat kitablar haqqında məlumat vermək üçün “qaynar xətt”lərin fəaliyyət göstərəməi müsbət nəticə verə bilər.

Bütün bunlara yanaşı, işin digər ən vacib tərəfi isə maarifləndirmənin gücləndirilməsidir. Məlumudur ki, pirat kitabçıları nüsxələri daha çox və tez satmaq üçün kitab istehsalı tələblərini, hətta sañitar-gigiyena normalarını belə pozurlar. Ona görə oxuculara pirat kitabların bir çox hallarda sağlamlığa zərəri olduğu və s. haqqında müfəssəl məlumat verilməlidir. Qeyd edək ki, müasir dövrə hər il 23 aprelin Dünya Kitab və Müəllif Hüquqları Günü kimi qeyd olunması da maarifləndirmə tədbirlərindən biri olaraq xüsusi əhəmiyyət kəsb edir.

Bir sözə, piratçılıq təkcə qanun pozuntusu yox, həm də etika məsələsidir. Hansı sahə olmasından asılı olmayıaraq, uğur qazanmaq üçün başqasının əməyi ni mənimsemək yox, zəhmət çəkmək, özünə güvənmək lazımdır. Onda nə etik qaydalar tapdanar, nə də qanun pozuntusu olar...

*Elnur HADIYEV,
“Azərbaycan”*